

Overeenkomst, op 17 mei 1966 te Bonn ondertekend, tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg enerzijds, en de Bondsrepubliek Duitsland anderzijds, inzake het overnemen van personen aan de grens

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 29 augustus 1966.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 1 oktober 1966.

's-Gravenhage, 15 augustus 1966.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hierbij de tekst over te leggen van de op 17 mei 1966 te Bonn ondertekende overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg enerzijds, en de Bondsrepubliek Duitsland anderzijds, inzake het overnemen van personen aan de grens (*Trb.* 1966, 166)¹).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve U Hoogedelgestreng hierbij aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst voorshands alleen voor Nederland gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 29 augustus 1966 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
I. A. DIEPENHORST.

Toelichtende nota

De op 11 april 1960 tussen de Regeringen van de Benelux-landen gesloten Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied (*Trb.* 1960, 40) heeft het noodzakelijk gemaakt, de nog bestaande en onderling afwijkende bilaterale overeenkomsten met de Duitse Bondsregering inzake de overneming van personen aan de grens — vermeld in artikel 16 van de onderhavige overeenkomst — buiten werking te stellen en te vervangen door een gemeenschappelijke regeling ter zake.

Soortgelijke overeenkomsten zijn reeds eerder met andere landen gesloten: op 16 april 1964 met Frankrijk (*Trb.* 1964, 122 — *Bijl. Hand. I* 1964/65, nr. 71, en *Bijl. Hand. II* 1964/65, nr. 7957 (R 454)) en op 15 februari 1965 met Oostenrijk (*Trb.* 1965, 60 — *Bijl. Hand. I* 1964/65, nr. 165, en *Bijl. Hand. II* 1964/65, nr. 8153 (R 493)).

De artikelen 3 en 7 bevestigen het algemeen aanvaarde rechtsbeginsel, dat elk land zijn eigen onderdanen te allen tijde en zonder formaliteiten op eigen grondgebied dient toe te laten. De onderhavige bepalingen hebben dan ook voornamelijk ten doel, de overnemingsprocedure voor wat betreft onderdanen der overeenkomstsluitende partijen zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

1) Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

De artikelen 4 en 5 en 8 en 9 hebben betrekking op de verplichtingen tot terugneming van vreemdelingen, d.w.z. personen, die geen onderdaan zijn van een der overeenkomstsluitende partijen en die komende van het grondgebied van de ene partij, illegaal het gebied van de andere partij zijn binnengekomen.

Bijzondere voorzieningen zijn getroffen tot bescherming van vreemdelingen, die als vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (laatstelijk *Trb.* 1964, 14) zijn toegelaten.

De artikelen 6 en 10 regelen de doorzending van uit het gebied van een der partijen verwijderde vreemdelingen via het grondgebied van een der andere partijen naar derde landen.

Dit is een in dergelijke overeenkomsten gebruikelijke regeling. Ook hier is echter in een bijzondere bescherming van vluchtelingen voorzien.

Artikel 17 voorziet in de mogelijkheid, de toepassing van de overeenkomst uit te breiden tot Suriname en de Nederlandse Antillen. De Regeringen van beide landen zullen van deze mogelijkheid echter voorshands geen gebruik maken.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.